

2. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.

3. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25 червня 1991 р. № 1264-ХІІ // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 41. – Ст. 546.

4. Про екологічну експертизу: Закон України від 09 лютого 1995 р. № 45/95-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1995. – № 8. – Ст. 54.

5. Перелік видів діяльності та об'єктів, що становлять підвищену екологічну небезпеку: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.08.2013 № 808 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/808-2013-%D0%BF>

6. Актуальные проблемы устойчивого развития / В. А. Акимов, Е. В. Бридун, М. Ю. Ватагин и др.; под общ. ред. И. В. Недина, Е. И. Сухина. – К.: «Знание», 2003. – 430 с.

УДК 629.7.067(043.2)

Костиріна М. В., Козир О. В., студентки,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Корнєєв Ю. В., к.ю.н., доцент

БЕЗПЕКА ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ ЯК ЧАСТИНА ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Повітряний простір України – частина повітряної сфери, розташована над суходолом і водною територією України, в тому числі над її територіальними водами (територіальним морем) [1].

Використання повітряного простору – провадження діяльності, пов'язаної з польотами повітряних суден, з переміщенням (перебуванням) матеріальних об'єктів у повітряному просторі, а також з вибуховими роботами, пусками ракет, усіма видами стрільб, у тому числі з метою здійснення впливу на гідрометеорологічні процеси в атмосфері, що становлять загрозу безпеці польотів повітряних суден та інших літальних апаратів [4].

Повітряний простір України та повітряний простір над відкритим морем, де відповідальність за обслуговування повітряного руху міжнародними договорами покладена на Україну, визначається та встановлюється відповідно до стандартів та рекомендованої практики ІКАО, документів ЄВРОКОНТРОЛЮ, Повітряного кодексу України, Положення про використання повітряного простору України [2].

Державне регулювання використання повітряного простору у межах своїх повноважень здійснюють Мінінфраструктури та Міноборони України.

Використання повітряного простору над відкритим морем здійснюється згідно з правилами, що затверджуються відповідно до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію [1].

Розслідування авіаційних подій та інцидентів з цивільними повітряними суднами України та іноземними цивільними повітряними суднами, фактів порушення порядку використання повітряного простору України покладається на спеціалізовану експертну установу з розслідування авіаційних подій [4].

Контроль за дотриманням порядку використання повітряного простору здійснюється: 1) відповідними органами об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху – під час обслуговування повітряного руху, управління повітряним рухом, планування та координації використання повітряного простору, менеджменту повітряного простору; 2) органами ОПР державних органів, органів місцевого самоврядування, суб'єктів авіаційної діяльності, що не входять до складу об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху, – під час обслуговування повітряного руху в зонах їх відповідальності; 3) органами управління Повітряних Сил Збройних Сил, інших військових формувань та правоохоронних органів – під час управління польотами державних повітряних суден, при виконанні польотів повітряних суден та переміщенні інших об'єктів, що перетинають державний кордон, та виконанні польотів у межах зони з особливим режимом використання повітряного простору. При цьому радіолокаційний контроль здійснюється органами управління Повітряних Сил Збройних Сил в межах чергового радіолокаційного поля та з урахуванням можливостей їх радіолокаційних засобів [3].

Контроль за дотриманням порядку та правил використання повітряного простору здійснюється шляхом обміну інформацією та координацією дій.

Взаємодія між органами ОЦВС, органами управління Повітряних Сил ЗС України та іншими органами з обслуговування та/або управління повітряного руху здійснюється відповідно до інструкцій із взаємодії.

Взаємодія повинна бути безпосередня, з використанням оперативних засобів зв'язку та автоматизації, забезпечувати обмін достовірною та повною інформацією.

При виявленні повітряного судна – порушника органи управління Повітряних Сил ЗС України подають органам ОПР або відомчим органам УПР сигнал «Режим». Органи ОПР, відомчі органи УПР після отримання сигналу «Режим» вживають негайних заходів до припинення порушення, доповідають Укראероцентру та відповідному Центру ОрПР про отримання сигналу із зазначенням місця, часу, характеру порушення та вжитих заходів.

Після посадки та з'ясування причин порушення порядку використання повітряного простору дозвіл на подальше виконання польоту цивільним повітряним суднам – порушникам надає Державіаслужба України, державним повітряним суднам – порушникам – Генеральний штаб ЗС України.

Інформація про факти порушення порядку використання повітряного простору невідкладно доводиться до відома Державіаслужби України, Украероцентру, командного центру Повітряних Сил ЗС України, штабу Антитерористичного центру при Службі безпеки України, відповідних Центрів ОрПР, органів ОПР та відомчих органів УПР [4].

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
2. Зеленська Л. М. Методика навчання дисципліні «Безпека польотів» майбутніх пілотів у вищих навчальних закладах: автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.02 / Л. М. Зеленська. – Х., 2006. – 19 с.
3. Про затвердження Положення про використання повітряного простору України: Постанова Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002 р. N 401 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/401-2002-%D0%BF>
4. Правила використання повітряного простору України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://avia.gov.ua/uploads/documents/8561.doc>

УДК 327:339.92(043.2)

Логоша В. В., Любота О. О., студенти,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Терещенко Н. М., старший викладач

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ДЕРЖАВ У СФЕРІ ОБМІНУ ІНФОРМАЦІЄЮ

У зв'язку з світовою тенденцією до формування інформаційного суспільства, питання обміну інформацією та створення єдиного інформаційного простору вже десятиліття залишається відкритим для держав та міжнародних організацій. Відповідно до ч. 1 ст. Закону України «Про інформацію» [5], одним із основних напрямів державної інформаційної політики є сприяння міжнародній співпраці в інформаційній сфері та входженню України до світового інформаційного простору. Це зумовлює актуальність дослідження наукових розробок у сфері взаємодії органів влади різних держав та міжнародних об'єднань у інформаційній сфері.